

og saadannes efterladte, der ved Genforeningen eller ved senere Option har erhvervet dansk Indfødsret, vil det være nødvendigt at komme de paagældende til Hjælp med midlertidig Understøttelse fra Staten.

I sin Fremsettelsestale har den højtærede Finansminister udtalt, at der i hele dette Spørgsmaal herskede en Divergens mellem den tyske og den danske Regering, idet den tyske Regering var af den Opfattelse, at det maatte være Danmarks Sag at overtage Invalideunderstøttelserne, fra det Øjeblik Suveræneteten over de sønderjydske Landsdele var overgaaet til Danmark. Jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at denne den tyske Opfattelse er aldeles uholdbar. Der kan ikke være nogen Tvivl om, at de Understøttelser, her er Tale om, maa opfattes som en Krigsudgift, der altsaa i Henhold til Versaillesstraktatens § 254 ikke kan paabyrdes Danmark, men bør udredes af den tyske Stat. Den højtærede Finansminister gjorde jo ogsaa i sin Fremsettelsestale opmærksom paa, at den danske Opfattelse stemte med den Stilling, det tyske Rige selv indtog overfor Frankrig efter Krigen 1870—71, idet det i Fredstraktaten den Gang blev bestemt, at Tyskland ikke skulde have Forpligtelser overfor dem, der paa fransk Side var blevet Invalider under Krigen. Det vil altsaa være de diplomatiske Forhandlinger forbeholdt at skabe en endelig og afgørende Løsning af dette Stridsspørgsmaal med den danske og den tyske Regering. Naar en saadan endelig Løsning har fundet Sted, vil det konservative Folkeparti forbeholde sig at rejse Spørgsmaalet om en endelig Ordning af Invalideunderstøttelsen, hvorved en Ensartethed over hele Riget kan gennemføres. Jeg ønsker endnu at fremhæve den Bemærkning i Lovforslaget, at Understøttelsen ogsaa skal komme dem til gode, der ved senere Option har erhvervet dansk Indfødsret, idet jeg forstaar dette saaledes, at denne Invalideunderstøttelse ogsaa vil komme dem til gode, der maatte erhverve Optionsret for Danmark, saa snart den tresidede Traktat mellem de allierede Magter, Danmark og Tyskland maatte være underskrevet og traadt i Kraft.

Lovforslagets Grundprincip tør i det store og hele betragtes som tilfredsstillende, dog er der en Række enkelte Punkter, jeg kunde ønske at dvæle ved. Det hedder saaledes i Lovforslagets § 3, 2det Stykke, hvor Invalidenævnets Sammensæt-

ning behandles, at det ene Medlem, der er Læge, beskikkes af Finansministeren efter indhentet Erklæring fra Sundhedsstyrelsen. En tilsvarende Bestemmelse som denne, at der for Lægens Vedkommende indhentes Erklæring fra Sundhedsstyrelsen, mangler i den danske Lov om Invalideunderstøttelse af 22. December 1919, og Bestemmelsen forekommer mig noget mindre heldig, da derved to Ministerier indblandes i Ansvarligheden. Jeg vil gerne henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa dette Punkt. — I § 4 hedder det, at Omregningen af den i Mark ansatte Understøttelse til Kroner foregaar efter en af Finansministeren fastsat Kurs. Jeg kan paa dette Punkt ganske slutte mig til den ærede foregaaende Taler. Den højtærede Finansminister har i sin Fremsettelsestale udtalt, at han helst saa sig fritaget for denne Bestemmelse gennem Fastsættelse af en fast Omregningskurs, hvilken Fastsættelse, efter hvad jeg forstaar, vel da skulde lægges i Rigsdagens Haand. Det forekommer mig nemlig, at Fastsættelsen af Kursen gennem Finansministeriet ikke kan siges at være heldig, idet den kan give Anledning til berettiget Utilfredshed og vel ogsaa være forbundet med Ubehageligheder for Ministeren. Af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, skønnes de med dets Gennemførelse forbundne Udgifter i Tilfælde af en Omregningskurs af en Mark lig 50 Øre at ville blive 2,7 Mill. Kr., og i Tilfælde af en Omregningskurs af en Mark lig 89 Øre — altsaa Markens Parikurs — skønnes Udgifterne at ville blive $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr. aarlig. Det forekommer mig, at denne Udgift, $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr. aarlig, ikke paa nogen Maade kan virke afskrækkende, og vi fra vor Side finder det rimeligt og ønskeligt, at Omregningen maatte foregaa til Parikurs. Men en Undersøgelse af dette saavel som af de andre Spørgsmaal, jeg her fremdrager, maatte vel være forbeholdt en Udvalgsbehandling af Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen har oplyst det høje Ting om de Beløb, der vil blive at udbetale til Krigsinvaliderne, saafremt den Understøttelse, der skal ydes dem ifølge den tyske Lov, bliver omregnet til Parikurs. Herefter vil en Krigsinvalid, der har mistet 100 pCt. af sin Erhvervsdygtighed — altsaa hører til 5te Afdeling ifølge den tyske Understøttelseslov, det vil sige har faaet to Lemmer amputeret — faa en maanedlig Understøttelse af 257 Kr. 54 Øre; det vil altsaa sige, at en saadan Krigsinvalid vil faa en aarlig Understøt-